

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Genesisij mimi mira conuersio & baptismus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

uoluerent, vel in ipsa scelestâ vita, sanctissima quædam opera præstiterunt. Nouit Deus illa temporali aliqua felicitate compensare; ad quod ipsum etiam, vi iustitiæ non astringitur; quamuis id præ bonitate sua, faciat. Multa utique laude & honore digna fecit Aman, quem tamen Assuerus iustè suspendit, quia ille, quidquid, premio dignum egit, crudelitate sua euertit. Hunc morem passim Principes obseruant; gladio addicunt rebelles, qui ante charissimi extiterunt. Ioab quantus fuit, apud Dauidem? non ille etiam per æstates hibernando, sed vel in summis frigoribus, aut asperissima tempestate, manus strenuè conferendo, bellauit; non, velut malus Fabij imitator, ociose cunctando, sed pugnando assidue, rem restituit. Quot non victorias retulit? quot non hostes interemit? quantas non sedauit rebelliones? & tamen, quando, *appropinquauerunt dies Dauid, ut moreretur, præcepit, inter cetera, Salomoni filio suo, dicens: Tu quoque, nosti, quæ fecerit mihi Ioab filius Saruie, quæ fecerit duobus principibus exercitus Israël, Abner filio Ner, & Amasa filio Iether: quos occidit, & effudit sanguinem belli in pace, & posuit cruorem prælii, in baltheo suo, qui erat circa lumbos eius, & in calceamento suo, quod erat in pedibus eius. Facies ergo iuxta sapientiã tuam, & non deduces canitiem eius pacificè ad inferos. Cur non idem faciat Deus? Enimuerò sæpè etiam facit. Quamobrem Saul regem sic compellauit Samuel: Nonne, cum paruulus esses in oculis tuis, caput in tribubus Israël factus es? unxitque te Dominus in regem super Israël? Et rursum; Pro eo, quòd abiiecisti sermonem Domini, abiicit te Dominus, ne sis rex. Nec tantùm folio, sed etiam vita (& utinam non etiam vita æterna!) illum, excidere passus est. Nemo ergo temerè peccet, etiam virtutis sibi conscius. Tantali hortus sunt virtutum opera vitij, velut spinis, suffocata. Nemo etiam desperet, immò tantò promptiùs liberalitatem clementiam, aliãque pietatis opera exerceat, quia, sperare potest, si non præfidenter ac præsumptuosè, sed casu, aut imbecillitate quadam labatur, Deum ea ipsa opera aspecturum, apud quem misericordes misericordiam consequuntur. Quod congruum esse dixi, conueniensque diuinæ bonitati, atque ex recitata historia constat.*

VI.
Martyrolog.
Roman. V.
suardi 25.
August.

Et cur animum despondeant isti? cum nihil penitus unquam merentes non rarò respiciat Deus. Genesius, tempore Diocletiani, Romæ, mimus & thymelicæ artis magister, in publico theatro, de Christianorum mysterijs, Imperatori, per ludibrium, deli-

delicias facturum ægrotum se simulans baptismum poposcit. Euo-
cato mimico presbytero & exorcista, cum ludere vellet, repente
serio egit. Quippe, diuini Spiritus impulsu, mutatus, inter ipsos
sacrilegos iocos, Christianus factus, mimorum nugamentis, im-
mo iam vi sua non carentibus simulatorum Sacramentorum arca-
nis absolutis, albis vestibus indutus, atque etiam ad sanctorum
martyrum similitudinem, à militum petulantia raptus, de reli-
gione interrogandus Imperatori exhibitus, in editiore loco confi-
stens sic cœpit perorare: *Audi, Imperator, audite Quirites, &*
omnes exercitus, populiq; huius ciuitatis. Eo apud me Christiani loco
fuere, ut, in derisum despectumq;, illorum sacros ritus, coram vobis, ex-
plodere vellem. Ita eram animatus. Ast ubi primùm me aqua nudum
contigit, & interrogatus, credere me respondi, mirabile se se oculis meis
exhibuit spectaculum. Nam manum quandam vidi supra me cœlesti
regione venientem. Et iuxta me Angeli steterunt clarissimè fulgur an-
tes. Hi è libro quopiam, omnia, quæ ab infanzia usq;, male perpetravi,
recitauerunt, atq; illico in aqua diluerunt; post quæ, me mihi ipsum
ostenderunt nunc candidiorem. Talis prodeò ex hoc balneo. Nunc igitur
& tu, Imperator, & vos satrapæ, & quotquot me ludentem spectauis,
mecum respicite, & Christum verum Deum esse credite, per quem
æternum salui esse possumus. Dixit, & Imperatorem, quem oblecta-
tum venerat, in furorem dedit, à quo Plutiano traditus, dirissimè,
pro Christo, est excruciat. Nam equuleo tortus, fustibus cæsus,
ungulis laceratus, facibus vltus, denique capite truncatus nobil-
issimam martyrij lauream reportauit. Inter quæ tormenta omnia,
nulla illi alia vox excidit, quàm ista: Non est rex, præter Christum,
pro quo, si milies occidar, ipsum mihi de ore, ipsum mihi de corde auferre
non poteritis. Sic diuina bonitas etiam indignis atque immeren-
tibus offert gratiam, qua repente sanctissimi & fortissimi efficiantur.
Neque sine iustissimo consilio. Quia, ut supra laudatus au-
thor ait: Quanto plura, quanto grauiora sunt ipsa peccata, qua condo-
nat, & quanto indigniores miserabilioresq;, sumus nos, quibus ignoscit;
tanto gloria eius magis elucescit. Mihi enim uerò etiam videtur vo-
luisse vim baptismi ostendere, in quo etsi neque intentio ministri,
neque suscipientis, ab initio, fuit, tamen & illa diuinitus impleta,
& hæc opere ipso suscitata tantum effectum sortita est, ut, sine mo-
ra, ex illusore fieret confessor; ex mimo Diocletiani, Seruus Chri-
sti; ex sacrilego denique, eultor sacrorum & Martyr. Adde, vo-
luisse

Ludou. Blo-
sius in Ca-
none vit.
spir. cap. 2.

Matth. 5. 44.

luisse etiam Redemptorem nostrum hoc exemplo demonstrare, quod verbo aliquando docuerat, nempe nos non debere esse vindictæ appetentes. Nam ecce, qui dixerat: *Diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos: & orate pro persequentibus & calumniantibus vos:* etiam causam reddidit: *ut sitis filij Patris vestri, qui in cælis est: qui solem suum oriri facit super bonos & malos:* (hoc est, qui bonis & malis bene facit) *& pluit super iustos & iniustos,* seu qui cruces atque aduersa æquè iustis ac iniustis, licet diuersis de causis, mittit. Nullus ergo clypeum debet abijcere, in hac vitæ istius ancipiti pugna: etiam si iniustus sit, pluuia tribulationum illum poterit abluere, aut aqua baptismi, si nondum sit ea tinctus: etiam si malus, si cæcus in fide, solem diuini luminis super eum oriri faciet, cum minimè sperabit. In Genesio discat, animarum nostrarum Pastorem Christum IESVM sæpe ouem ex ore lupi eripuisse.

VII.

Laur. Sur.
tom. 6. die 4.
Decemb. in
vita eius. c.
32. ex Meta-
phrasæ &
Aloyf.

Quantus autem sit amor succurrendi in Deo, præsertim per baptismi sacramentum, quod de medijs necessitate est, ita, ut, sine eo, vel in re, vel in voto, suscepto, saluari nemo possit, ostendam alio luculentiore exemplo, vbi legimus, & fluminis, & fluminis, & sanguinis baptismum, in vno homine, confluisse; quorū et si baptismi singuli suffecissent, voluit tamen omnipotēs Mundi Gubernator declarare, aliunde desertos à se non deseriri; & quo pacto possit *super iustos* vtilissimè *pluere*. S. Philemon tactus cælesti lumine, Christum vltro præferebatur, & pro eo mori desiderabat. Stabat iam Martyr ad tribunal, & sedebat Præses tyrannus. Ille damnari optabat, iste cupiebat absoluere reum. Quare Philemoni obiecit, frustra illum esse, cum neque Christianus quidem omnino factus sit, neque baptismum accepisset. Hæc aliaque multa, cum effutisset Præses, è multis paleis paulum fructus collegit. Immò, quasi oleum flammæ subministratum esset, ita diuino amoris igne exardescens Philemon exclamauit. *O ignem spiritalem, inqueibat, qui accensus es, in meis præcordijs! ô quantum tibi debeo, ô Præses, quod me etiam inuitus maximis affecisti beneficijs, sacrum baptismum in memoriam reuocans.* His Præsidem cum allocutus esset in media turba consistens, *Rogo vos vehementer, exclamauit: Si quis inter vos præest Christianis, & contemnit tormenta, propter pietatem, adsit cito & me impertiat baptisate.* Dixit, stetit, expectauit, nemo vnus prodijt, qui periculum auderet contemnere tam præsens. Postquam igitur